

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 5T/4/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6717010020
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2018:6717010020.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen samosudcom JUDr. Bc. Viktorom Markom, PhD., v trestnej veci obžalovaného T. E., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 21. 03. 2018 vo Zvolene, takto

rozhodol:

obžalovaný T. E., nar. XX.XX.XXXX v X., trvale bytom Y.,
U.,

uznáva sa za vinného, preto že

v bode 1/ rozsudku

aj napriek tomu, že bol v zmysle ustanovenia § 62 ods. 3 Zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa a aj napriek tomu, že mu bola rozsudkom samosudkyne Okresného súdu Zvolen č. k. 5P 319/2014-26 zo dňa 02.02.2015, právoplatným dňa 11.03.2015, uložená povinnosť prispievať na výživu maloletého J. E., nar. XX.XX.XXXX vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa, počnúc dňom 01.02.2015 vždy do 20-teho dňa v mesiaci k rukám matky dieťaťa R. E., nar. XX.XX.XXXX a následne rozsudkom samosudkyne Okresného súdu Zvolen č.k. 5P 311/2014-44 zo dňa 05.10.2015 právoplatným dňa 23.10.2015 uložená povinnosť prispievať na výživu maloletého J. E., nar. XX.XX.XXXX vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku o rozvode, vždy do 20-teho dňa v mesiaci, k rukám matky dieťaťa R. E., nar. XX.XX.XXXX, si túto svoju zákonnú povinnosť v obci Y., okres X. a na iných miestach, v období od 01.11.2014 do 10. 05. 2017 (vyjmúc obdobie od 30.10.2015 do 30.01.2016, kedy bol vo výkone trestu odňatia slobody, kde svoju vyživovaciu povinnosť nahlásil) riadne a včas neplnil a tejto sa vyhýbal, keď od dňa 22.10.2000 bol poberateľom invalidného dôchodku, do dňa 06.11.2014 bol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, kedy bol z evidencie vyradený pre nespôluprácu, nebol poberateľom dávky a príspevkov v hmotnej núdzi, avšak na výživné zaplatil len sumu 16 € a exekútorom bola vymožená čiastka vo výške 43,52 €, čím mu vznikol voči oprávnenej R. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y., okres X. dlh na výživnom vo výške celkom 651,99Eur,

v bode 2/ rozsudku

aj napriek tomu, že mu bola rozsudkom samosudkyne Okresného súdu Zvolen č. k.18C/181/2014-31 zo dňa 18.03.2015, právoplatným dňa 12.05.2015, uložená povinnosť platiť na výživu manželke R. E., rod. Š., nar. XX.XX.XXXX výživným po 20,-€ mesačne od 01.12.2014, vždy do každého 22-teho dňa v mesiaci a zameškané výživné za obdobie od 01.12.2014 do 28.02.2015 v sume 60,- € bol povinný zaplatiť v lehote do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku, si túto svoju zákonnú povinnosť v obci Y., okres X. a na iných miestach, v období od 01.12.2014 do 23. 10. 2015, (kedy bolo manželstvo rozsudkom samosudkyne Okresného súdu Zvolen č.k. 5P/311/2014-44 zo dňa 05.10.2015 právoplatným

dňa 23.10.2015 rozvedené), riadne a včas neplnil a tejto sa vyhýbal, keď od dňa 22.10.2000 bol poberateľom invalidného dôchodku, do dňa 06.11.2014 bol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, kedy bol z evidencie vyradený pre nespoluprácu, nebol poberateľom dávky a príspevkov v hmotnej núdzi, čím mu voči oprávnenej R. E., nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom Y., okres X. vznikol dlh na výživnom vo výške 220,- Eur,

teda

v bode 1/ rozsudku
najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a spáchal čin závažnejším spôsobom konania -po dlhší čas,

v bode 2/ rozsudku
najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného,

čím spáchal

v bode 1/ rozsudku
prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b) Trestného zákona,

v bode 2/ rozsudku
prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

za skutok pod bodom 1/ rozsudku

Podľa 207 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. h), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, § 46 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

za skutok pod bodom 2/ rozsudku

Podľa § 44 Trestného zákona súd upúšťa od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona, pretože trest uložený rozsudkom Okresného súdu Brezno sp. zn. 3T/99/2016 zo dňa 13.10.2016, v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/86/2017 zo dňa 17.10.2017, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov, so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, považuje na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela za dostatočný.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen podala dňa 17. 01. 2017 na tunajší súd pod sp. zn. 2Pv/489/15/6611 obžalobu na T. E. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona a pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona.

Obžalovaný T. E. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku spravil vyhlásenie o tom, že je nevinný. Po zákonom poučení uviedol, že sa nevyhýba plateniu výživného, nemá z čoho platiť, čo môže, to malému dáva. Nevlastný syn bývalej manželky nepracoval, v kuse chodil do chladničky, teda peniaze išli aj na neho, preto riadne neplatil. Nepoberal žiadne dávky, pani na úrade práce mu navrhla, aby sa vyradil, že to nemá žiadny význam, keď je dôchodca a chodí len pre pečiatky. Nevedel vyčíslieť, koľko uhradil na výživnom. Poberá dôchodok vo výške 115,- Eur, za to kúpi tabak, kávu, prach na pranie, stravu, kde môže, tak si privyrobí. Alkohol požíva, aj pred pojednávaním si dal 2 dcl vína na vzpruženie, žene kúpil kávu, spolu zaplatil 3,10 Eur.

Na hlavnom pojednávaní bola vypočutá svedkyňa R. E., ktorá po zákonom poučení uviedla, že nevie presne, od kedy obžalovaný neplatil riadne výživné, medzi tým bol aj vo výkone trestu, všetko financuje v podstate sama. Ak si ale dobre spomenula, tak riadne neplatil od roku 2014. Donedávna bol toho názoru, že nikoho chovať nebude, čím mal na mysli jej staršieho syna, preto si dôchodok nechával. Od novembra 2016 sa dohodli, že bude aspoň niečo uhrádzať, napr. družinu a podobne, o čom predložila doklady.

Podľa § 263 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku boli na návrh prokurátorky a so súhlasom obžalovaného na hlavnom pojednávaní prečítané zápisnice o výpovedi svedkov z prípravného konania.

Svedok Z.. Z. Y. v rámci jeho výsluchu z prípravného konania uviedol, že obžalovaného pozná niekoľko rokov, oslovil ho niekedy v máji 2015, či by mu nepomohol s prespaním, lebo nemal kam ísť. Dovolil mu preto prespávať v dome, bolo mu ho ľúto a nechcel ho nechať na ulici. Obžalovaný mu povedal, že sa rozišiel so ženou, on obžalovaného nezamestnával a v dome býval bezplatne. Býval tam do doby, pokiaľ nenastúpil do výkonu trestu a po návrate ho zase uprosil, aby mu dovolil v dome prespávať. Ku majetkovým pomerom obžalovaného sa nevedel vyjadriť, vedel len to, že je invalidný dôchodca a že pre dôchodok si dochádza do obce Y.. Keď si prevzal dôchodok, pár dní sa do domu nevrátil. Obžalovaný ho nežiadal o pomoc pri hľadaní zamestnania, ani pri vybavení práce, o práci sa vôbec nebavili. Obžalovaný v dome u seba nikdy nemal syna J., o rodinných pomeroch sa spolu nerozprávali. Obžalovaný taktiež nikdy pred ním nespomenul, že by dal nejaké peniaze z dôchodku bývalej manželke. On jeho rodinné pomery nepoznal, ani nevedel, ako sú dohodnutí ohľadne výživného, v tom dome sa ani nikdy nestretol so svedkyňou R. E.. Pokiaľ obžalovaný býval v ich dome, mal zákaz požívať alkohol, keď zbadal, že obžalovaný pil, tak ho okamžite odviezol mimo rodinný pozemok a smel sa tam vrátiť až triezvy.

Svedok R. N. v rámci výsluchu z prípravného konania uviedol, že býva spolu s mamou R. E., bratom J. a partnerkou v Y., časť J. F., bývajú v rodinnom dome, ktorý bol kedysi obydlím pre pastierov. V dome nie je ani elektrina, ani vodovod, za bývanie sa nič neplatí. On mame na bývanie neprispieva, a čo sa týka stravy, na stravu jej prispieva podľa svojich možností, nie je to ale pravidelne. Peniaze mame zvykne dať jeho priateľka, keď dostane 18tého materskú. Nemá pravidelnú prácu, chodí len na brigády a z toho, čo zarobí, dáva mame. Nevedel uviesť, koľko prispieval obžalovaný na domácnosť, pokiaľ bývali spolu, do vzťahu obžalovaného a jeho matky sa nemiešal a ani sa o to nezaujímal. S obžalovaným spolu málo komunikovali,. Lebo mama sa za neho vydávala v čase, keď už chodil na strednú školu a nebyval s mamou doma.

Svedkyňa J. M. vo svojom výsluchu v prípravnom konaní uviedla, že obžalovaného pozná od detstva, pozná aj jeho tretiu manželku, svedkyňu R. E., pričom obžalovaný má aj deti z predchádzajúcich manželstiev. Ku spolužitiu obžalovaného a svedkyne E. sa nevedela vyjadriť. Obžalovaný spolu so svedkyňou R. E. ku nej chodia asi od roku 2013, kedy sa raz obžalovaný ponúkol, že popíli drevo, takto si občas prišiel privyrobiť, potom si ku nej začal chodiť požičovať peniaze. Ona si začala písať, od kedy si začali peniaze požičovať, a to od roku 2013. Najprv si chodili peniaze požičovať spolu, potom už chodila len R. E.. Požičovala im od 10,- Eur do 100,- Eur, takmer mesačne. Zatiaľ jej z tých peňazí vrátili len 10,- Eur, už ani neráta, koľko peňazí im dala. Od kedy ale obžalovaný od R. E. odišiel, tak si ona chodievala požičovať menej peňazí, pričom si nebola požičať od septembra 2016. Je si vedomá toho, že jej tie peniaze nevrátia, ani to od nich nežiadala, chcela im len pomôcť v ich situácii. Okrem syna, ktorého má s obžalovaným, sa R. E. stará aj o dospelého syna R., a o jeho priateľku a dieťa, pričom R. riadne nepracuje a nemá príjem. R. E. je jej ľúto, pretože je zodpovedná a pracovitá a vždy jej chce pomôcť.

Svedkyňa H.. Z. Č. v prípravnom konaní vypovedala, že Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny vo Zvolene, pracovisko X., priznal na dieťa J. E. náhradné výživné vo výške 27,13 Eur mesačne počnúc dňom 01. 09. 2015 k rukám žiadateľky R. E.. Náhradné výživné je poskytované z dôvodu, že otec maloletého dieťaťa,

T. E., si neplnil zákonom stanovenú vyživovaciu povinnosť v plnej výške. V prípade, že si povinný T. E. dodatočne splní svoju vyživovaciu povinnosť, oprávnená R. E. bola poučená, že má túto skutočnosť oznámiť úradu za účelom prehodnotenia trvania nároku na náhradné výživné. V zmysle zákona si budú vymáhať vyplatené náhradné výživné v prípade, že povinný uhradí akúkoľvek čiastku na výživnom, od poberateľa náhradného výživného.

Podľa § 269 a § 253 ods. 2 Trestného poriadku súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, a to: rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5P/319/2014 (č.l. 54 - 56), rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 18C/181/2014 (č.l. 57 - 59), rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5P/311/2014 (č.l. 60 - 61), rodný list (č.l. 63), správa ZŠ Sebechleby (č.l. 64), rozhodnutie ÚPSVaR Zvolen (č.l. 65), doklady k exekúcii Ex/3844/15 (č.l. 66 - 69, 75), doklady k exekúcii Ex/3905/15 (č.l. 70 - 74), správy ÚPSVaR Zvolen (č.l. 76 - 82, 84 - 88, 90 - 97), správa Agrospol Hontianske Nemce (č.l. 83), správa Sociálnej poisťovne (č.l. 98 - 117), správy na obžalovaného z ÚVTOS Banská Bystrica a Leopoldov (č.l. 118 - 123), správa Okresného úradu (č.l. 124 - 125), obžaloba Okresnej prokuratúry Brezno (č.l. 126 - 128), doklady k exekúciám (č.l. 129 - 132, 133 - 136, 137, 140, 141 - 143), údaje z REGOB (č.l. 145), doklady k exekúciám (č.l. 146 - 149), odpis registra trestov obžalovaného (č.l. 150 - 153), správy o povesti obžalovaného (č.l. 154 - 160), správa Obce Sebechleby (č.l. 161), správa OO PZ (č.l. 162 - 163), prehľad plnenia výživného (č.l. 168 - 169), rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T/142/2015 (č.l. 176 - 178), doklady o úhrade výživného (č.l. 183), uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/97/2017 (č.l. 205 - 207), pripojený spis Okresného súdu Brezno sp. zn. 3T/99/2016.

Po vykonaní a zhodnotení vyššie uvedeného dokazovania súd dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

Vina obžalovaného bola vzhľadom na jeho výpoveď, ako aj výpovede svedkov R. E., Z. Z. Y., R. N., J. M. a H. Z. Č., ako aj vzhľadom na listinné dôkazy bez akýchkoľvek dôvodných pochybností jednoznačne preukázaná. Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, obžalovaný neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného, a to v sume 30% zo sumy životného minima, napriek tomu, že poberal invalidný dôchodok, ale podľa jeho vyjadrenia a vyjadrenia svedkyne R. E. odmietal prispievať na výživu, pretože peniaze podľa obžalovaného išli aj na výživu svedka R. N.. Súd potom uznal vinu obžalovaného v zmysle podanej obžaloby, pričom v zmysle § 122 ods. 13 Trestného zákona musel upraviť skutkovú vetu obžaloby, a to vo vzťahu ku obdobiu neplnenia zákonnej povinnosti vyživovať iného, ktoré obdobie musel upraviť ku dňu vyhlásenia rozsudku súdu prvého stupňa a ku dňu právoplatnosti rozsudku, ktorým bolo manželstvo obžalovaného rozvedené. Súd taktiež upravil výšku zameškaného výživného, pričom zohľadnil aj sumu 21,- Eur, ktoré obžalovaný vynaložil na maloletého J. E. (č.l. 183). Súd do rozhodného obdobia nezapočítal obdobie, počas ktorého bol obžalovaný vo výkone trestu odňatia slobody.

Podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b) Trestného zákona kto sa najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne vyhýba plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať alebo zaopatrovávať iného, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky. Odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 138 písm. b) Trestného zákona závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu po dlhší čas.

Podľa § 62 ods. 3 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších predpisov každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Neplnením vyživovacej povinnosti sa rozumie stav, keď oprávnená osoba nedostane všetko, čo je obsahom vyživovacej povinnosti. Súd nie je viazaný rozhodnutím, ktorým bola táto povinnosť určená v občianskoprávnom konaní, vrátane rozsahu výživného. Pri rozhodovaní o vine súd rozsah vyživovacej povinnosti posudzuje samostatne, a preto môže vychádzať z iného rozsahu vyživovacej povinnosti obžalovaného, než občianskoprávny súd.

Obžalovaný T. E. tak svojim konaním naplnil všetky obligatórne zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom

na § 138 písm. b) Trestného zákona, pretože najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a spáchal taký čin závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas.

Ako už bolo uvedené vyššie, každý je povinný bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery plniť svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného, a to minimálne vo výške 30% sumy životného minima, čo je aj prejednaný prípad.

Vo veci okresný súd prvýkrát rozhodol rozsudkom zo dňa 10. 05. 2017, ktorý bol ale uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/97/2017 zo dňa 17. 10. 2017 vrátený okresnému súdu, aby vec znovu prejednal a rozhodol, pretože medzi vyhlásením pôvodného rozsudku a rozhodnutím krajského súdu bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok súdu prvého stupňa v inej jeho trestnej veci (rozsudok Okresného súdu Brezno sp. zn. 3T/99/2016 zo dňa 13. 10. 2016). V zmysle zásady zákaz reformatio in peius nemohol súd v novom rozsudku uložiť obžalovanému prísnejší trest ako v pôvodnom rozsudku, pretože odvolanie proti pôvodnému rozsudku podal len obžalovaný.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd vychádzal zo zásad pre ukladanie trestov uvedených v § 34 Trestného zákona. V prípade obžalovaného súd prihliadol na jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. h) Trestného zákona, t.j. že spáchal trestný čin pod vplyvom tiesnivých osobných pomerov alebo rodinných pomerov, ktoré si sám nespôsobil. Súd zároveň prihliadol na jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, t.j. že už bol za trestný čin odsúdený. Pri rovnováhe poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností sa trestná sadzba trestu odňatia slobody nijakým spôsobom neupravovala a predstavuje 1 rok až 5 rokov.

Zo správ na obžalovaného vyplýva, že v minulosti sa dopustil troch priestupkov. Z miesta trvalého bydliska je hodnotený všeobecne, pričom vo zvýšenej miere požíva alkoholické nápoje, jeho správanie ale nebolo prejednané komisiou verejného poriadku. Z odpisu registra trestov obžalovaného vyplýva, že bol v minulosti 11 krát súdne trestaný, naposledy mu bol rozsudkom Okresného súdu Brezno sp. zn. 3T/99/2016 zo dňa 13. 10. 2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/86/2017 zo dňa 17. 10. 2017 uložený trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov, a to za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona..

Súd potom obžalovanému uložil za skutok pod bodom 1/ rozsudku trest odňatia slobody vo výmere 2 roky. Takýto trest je potom podľa názoru súdu na nápravu páchatela, ochranu spoločnosti, ako aj z pohľadu generálnej a individuálnej prevencie postačujúci, a zároveň zabráni obžalovanému v páchaní ďalšej trestnej činnosti a dostatočne zabezpečí jeho prevýchovu. Tento trest zároveň postihuje len páchatela trestného činu Súd pri určovaní výmery trestu prihliadol na čas, po ktorý obžalovaný neplní svoju vyživovaciu povinnosť, ako aj na výšku zameškaného výživného, ako aj na postoj obžalovaného k neplneniu zákonnej povinnosti vyživovať iného. Súd nemohol rozhodnúť o podmienечnom odklade výkonu uloženého trestu, pretože tomu bránilo ustanovenie § 49 ods. 2 Trestného zákona, pretože obžalovaný trestný čin páchal počas plynutia skúšobnej doby podmienечného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody (z rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/14/2011 zo dňa 04. 05. 2011).

Vzhľadom na zásadu zákaz reformatio in peius súd nemohol uložiť obžalovanému prísnejší trest ako mu bol uložený pôvodným rozsudkom, preto vzhľadom na obdobie spáchania prejednaného skutku, ako aj obdobie vyhlásenia odsudzujúceho rozsudku súdu prvého stupňa za iný jeho trestný čin súd musel v zmysle § 44 Trestného zákona upustiť od uloženia súhrnného trestu, pretože trest uložený rozsudkom Okresného súdu Brezno sp. zn. 3T/99/2016 zo dňa 13.10.2016, v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/86/2017 zo dňa 17.10.2017, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov, so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, považuje na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela za dostatočný.

Súd nemohol trestnú činnosť obžalovaného posudzovať ako jeden trestný čin, a túto trestnú činnosť nemohol zahrnúť pod jednu skutkovú podstatu, pretože oba skutky majú rôzny objekt trestného činu (v prvom prípade ide o neplnenie vyživovacej povinnosti na maloleté dieťa a v druhom na manželku R. E.Ú.), a teda ide aj o inú právnu kvalifikáciu oboch skutkov s poukazom na obdobie neplnenia vyživovacej povinnosti.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním prejednávaneho trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, súd ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona pre výkon trestu musel zaradiť do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.

Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného;
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech;
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech;
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli;
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli;
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu;
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.